

Haas in de sloot

De dagen worden weer korter. Ik zie 's morgens de zon weer opkomen. Er is af en toe weer een regenboog te zien en er is laaghangende mist. Ik vind het allemaal prachtig! De herfst is wel één van mijn favoriete seizoenen. Alles gaat langzaam in rust en ik ook. Ik geniet van de prachtige herfstkleuren, ga op zoek naar paddenstoelen (ook in m'n tuin) en geniet van de momenten dat de zon zich niet verstopt achter een dikke laag grijze wolken.

Na de herfst komt natuurlijk de winter en zo dacht ik weer eens aan het volgende.

Enkele jaren geleden, toen er nieuw grind op de paden kwam, was ook ik op een winterdag aan het helpen om het grind over de paden uit te harken. Het had gevroren en op de sloten tussen de huisjes lag een dun laagje ijs.

Op een gegeven moment hadden we even een rustmomentje en ik keek uit over zo'n slootje. Verderop zag ik iets in het water bewegen. Het bewoog veel te wild voor een vogel en het had ook geen vleugels. Ik dacht eerst nog aan een kleine hond die de kant op probeerde te komen, maar ik begreep dan niet waar het baasje was want die zag ik niet. Iets later zag ik dat het een

haas was die probeerde de kant op te komen, maar de beschoeiing was veel te hoog dus dat lukte niet. Hij ging verder langs de kant en probeerde eruit te springen. Hij was inmiddels zo'n beetje bij de duiker.

Ik rende er naartoe en stapte daar over het heggetje. En ja, ik weet dat dat niet toegestaan is, maar voor een dier in nood doe ik bijna alles. Ik kon hem niet laten verdrinken in dat ijskoude water. Dus ik stond daar en hij lag nog in dat ijskoude water.

Ik zag niets liggen wat ik kon gebruiken om hem te helpen. Dus ik deed m'n jas uit en gooide die een beetje over hem heen, zodat ik de jas als bescherming kon gebruiken voor mezelf. Hij heeft sterke benen en scherpe nagels. Zo kon ik hem voorzichtig met m'n handen een zetje onder zijn billen geven. Dat lukte zowaar! Hij was eruit en zat wat te rillen in de zon. En ik moest weer terug naar de groep om te helpen met harken. Nadien ben ik nog gaan kijken of hij er nog zat maar hij was weg. Ik hoop dat hij het heeft gered. Ik wens iedereen een rustige herfst en winter en ik zeg alvast tot volgend voorjaar.

Demelza Diepgrond